

KAPITTEL 26

MALM, SLAGG OG ASKE

Alminnelige bestemmelser

Posisjonene 26.01 til 26.17 er **begrenset** til å omfatte malm, også konsentrert, som:

- A. består av slike mineraler som brukes i metallurgien for utvinning av de metaller som hører under avsnitt XIV eller XV, for utvinning av kvikksølv eller de metaller som hører under posisjon 28.44, selv om de ikke skal brukes i metallurgien, **og**
- B. ikke har undergått annen bearbeiding enn det som er normalt for malm til metallurgisk bruk.

Med betegnelsen «**malm**» forstås metallholdige mineraler i forbindelse med de stoffer som de forekommer sammen med, og som de blir utvunnet sammen med i gruen. Som malm anses også gedigne metaller i deres gangart (for eksempel metallholdig sand).

Malm blir sjelden markedsført før den er «behandlet» med sikte på de etterfølgende metallurgiske operasjoner. De viktigste behandlingsprosesser er de som blir foretatt for å konsentrere malmen.

Med betegnelsen «**konsentrert**» i posisjonene 26.01 til 26.17, forstås malm hvor forurensninger helt eller delvis er fjernet ved spesielle behandlinger, enten fordi slike forurensninger kan hemme etterfølgende metallurgiske operasjoner eller av transportøkonomiske hensyn.

De prosesser som produkter under posisjonene 26.01 til 26.17 kan ha gjennomgått, er fysisk, fysisk-kjemisk eller kjemisk bearbeiding, forutsatt at det er normal behandling av malmen for utvinning av metall. Med unntak av endringer som skyldes kalsinering, røsting eller brenning (med eller uten agglomerering), må slike behandlinger ikke endre den kjemiske sammensetning hos det utgangsmateriale som det ønskede metall skal utvinnes av.

De fysiske eller fysisk-kjemiske behandlinger omfatter knusing, maling, magnetisk utskilling, gravimetrisk utskilling, flotasjon, sikting (harping), sortering, agglomerering av pulver (for eksempel ved sintring eller pelletering) til korn, kuler eller briketter (med eller uten tilsetning av små mengder bindemidler), tørking, kalsinering, røsting for å oksidere eller magnetisere malmen, etc. (men ikke røsting i den hensikt å sulfatere, klore etc.).

De kjemiske prosesser tar sikte på å fjerne uønskede stoffer (for eksempel ved oppløsning).

Konsentrert malm som er fremstilt ved en annen bearbeiding enn kalsinering eller røsting, og som endrer den kjemiske sammensetning eller krystallografiske struktur i grunnmalmen, er **unntatt** (vanligvis **kapittel 28**). **Unntatt** er også mer eller mindre rene produkter fremstilt ved gjentatte fysiske endringer (fraksjonell krystallisering, sublimering etc.), selv om det ikke er foregått noen endring i den kjemiske sammensetningen i grunnmalmen.

Malm som hører under posisjonene 26.01 til 26.17 anvendes til industriell utvinning av:

1. Edle metaller som definert i kapittel 71 (sølv, gull, platina, iridium, osmium, palladium, rhodium og ruthenium).
2. Uedle metaller som hører under avsnitt XV (jern, kobber, nikkel, aluminium, bly, sink, tinn, wolfram (tungsten), molybden, tantal, kobolt, vismut, kadmium, titan, zirkon, antimon, mangan, krom, germanium, vanadium, beryllium, gallium, hafnium, indium, niob (kolombium), rhenium, tallium).
3. Kvikksølv som hører under posisjon 28.05.

4. Metaller som hører under posisjon 28.44.

I visse tilfeller blir malm brukt til fremstilling av legeringer, for eksempel ferromangan eller ferrokrom.

Dersom ikke annet fremgår av teksten, skal malm, også konsentrert, som inneholder flere enn én mineralogisk art, klassifiseres under den av posisjonene 26.01 til 26.17 som passer best ved anvendelse av alminnelig fortolkningsregel 3.b, eller hvis den ikke kan anvendes, i henhold til regel 3.c.

Posisjonene 26.01 til 26.17 omfatter ikke:

- a. Mineraler som inneholder ovennevnte metaller, når:
 1. de er nevnt under en annen posisjon, for eksempel urøstet svovelkis (**posisjon 25.02**), naturlig kryolitt og naturlig chiolitt (**posisjon 25.30**);
 2. metallene ikke utvinnes industrielt, for eksempel jordfarger, alunitt eller alunstein (**posisjon 25.30**), edle eller halvedle steiner (**kapittel 71**).
- b. De mineraler som for tiden nyttes til utvinning av magnesium, dvs. dolomitt (**posisjon 25.18**), magnesitt eller giobertitt (**posisjon 25.19**) og karnalitt (**posisjon 31.04**).
- c. Mineraler av alkali- eller jordalkalimetaller som hører under posisjon 28.05 (dvs. litium, natrium, kalium, rubidium, cesium, kalsium, strontium og barium). Slike mineraler omfatter salt (**posisjon 25.01**), barytt og witheritt (**posisjon 25.11**), strontianitt, cølestin, kalkspat (islandsspat) og aragonitt (**posisjon 25.30**).
- d. Gedigne metaller (for eksempel metaller i klumper eller korn) og naturlige legeringer som er skilt fra gangarten. Slike gedigne metaller og naturlige legeringer klassifiseres under **avsnitt XIV** eller **XV**.
- e. Malm til utvinning av sjeldne jordmetaller, som hører under **posisjon 25.30**.

26.01 JERNMALM, OGSÅ KONSENTRERT, HERUNDER RØSTET SVOVELKIS (KISAVBRANN).

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Jernglans, rødjernstein, martitt, som er jernoksider (rød hematitt). Brun hematitt (minette), vannholdig jernoksid som inneholder jern- og kalsiumkarbonater.
- b. Limonitt (brunjernstein), vannholdig jernoksid.
- c. Magnetitt, magnetisk jernoksid.
- d. Jernspat (sideritt), jernkarbonat.
- e. Røstet svovelkis eller kisavbrann, også agglomerert.

Posisjonen omfatter også manganholdig jernmalm, også konsentrert, med innhold av mindre enn 20 vektprosent mangan beregnet av tørrstoffet (malmen, også konsentrert, blir oppvarmet til en temperatur av 105 til 110 °C) (se kommentarene til posisjon 26.02). Avhengig av manganinnholdet er denne malmen kjent som manganholdig jernmalm eller jernholdig manganmalm.

Posisjonen **omfatter ikke** finmalt magnetitt og annen finmalt jernmalm til bruk som pigmenter (**kapittel 32**).

26.02 MANGANMALM, OGSÅ KONSENTRERT, HERUNDER JERNHOLDIG MANGANMALM, OGSÅ KONSENTRERT, MED INNHOLD AV MINST 20 VEKTPROSENT MANGAN BEREGNET AV TØRRSTOFFET.

De viktigste malmer som vanligvis omfattes av denne posisjonen, er:

- a. Braunnitt, manganoksid.
- b. Manganspat (rhodocrositt), mangankarbonat.
- c. Hausmannitt, saltartet manganoksid.
- d. Manganitt, vannholdig manganoksid.
- e. Psilomelan, vannholdig mangandioksid.
- f. Brunstein (pyrolusitt), mangandioksid.

Posisjonen omfatter også manganholdig jernmalm, også konsentrert, forutsatt at den har et innhold av minst 20 vektprosent mangan beregnet av tørrstoffet (malmen, også konsentrert, blir oppvarmet til en temperatur av 105 til 110 °C). Jernmalm med et innhold av mindre enn 20 vektprosent mangan beregnet av tørrstoffet, er **unntatt (posisjon 26.01)**.

Posisjonen **omfatter heller ikke** brunstein som er bearbeidd for bruk i tørrelementer (**posisjon 25.30**).

26.03 KOPPERMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Atacamitt, naturlig kopperhydroksyklorid.
- b. Kopperlasur (asuritt), basisk kopperkarbonat.
- c. Broket kopper (bornitt), kopper-jernsulfid.
- d. Bournonitt, kopper-bly-antimonsulfid.
- e. Brochantitt, basisk koppersulfat.
- f. Kopperglans (chalcocitt), koppersulfid.
- g. Kopperkis (chalcopyritt), kopper-jernsulfid.
- h. Krysocoll, vannholdig koppersilikat ("kopperkisel").
- ij. Covellin, koppersulfid.
- k. Rødkoppererts (cupritt), kopperoksid.
- l. Dioptas, koppersilikat.
- m. Fahlerts (tetraedritt) (ofte sølvholdig), kopper-antimonsulfid (flerbasisk) og kopper-arsensulfid (tennantitt, enargitt).
- n. Malakitt, basisk kopperkarbonat.
- o. Tenoritt, kopperoksid.

26.04 NIKKELMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Garnieritt, dobbeltsilikat av nikkel og magnesium.
- b. Rødnikkelkis (nikkelin), koppernikkel, nikkelsenid.
- c. Pentlanditt, nikkel-jernsulfid.
- d. Nikkelholdig magnetkis, nikkelholdig jernsulfid.

26.05 KOBOLTMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Glanskobolt (koboltitt), kobolt-arsensulfid.
- b. Heterogenitt, vannholdig koboltoksid.
- c. Koboltkis (linneitt), kobolt-nikkelsulfid.
- d. Speiskobolt (smaltitt), koboltarsenid.

26.06 ALUMINIUMMALM (BAUXITT), OGSÅ KONSENTRERT.

Denne posisjonen omfatter bauxitt (vannholdig aluminiumoksid som inneholder vekslende mengder jernoksid, kiselsyre etc.).

Posisjonen omfatter også varmebehandlet beauxitt (1200 °C til 1400 °C) anvendelig til bruk i metallurgien til fremstilling av aluminium (karbo-termo-reduksjon i elektrisk ovn, Gross-prosessen etc.) eller til annen bruk (særlig til fremstilling av slipemidler).

26.07 BLYMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Anglesitt, blyulfat.
- b. Cerussitt, blykarbonat.
- c. Blyglans (galenitt), blyulfid, ofte sølvholdig.
- d. Pyromorfitt, fosfat og klorid av bly.

26.08 SINKMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Sinkblende, sinksulfid.
- b. Kiselgalmei, sinkhydrosilikat (hemimorfitt).
- c. Sinkspat (galmei), sinkkarbonat.
- d. Sinkitt, sinkoksid.

26.09 TINNMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Tinnstein (kassiteritt), tinnoksid.
- b. Tinnkis (stannitt), tinn-kopper-jernsulfid.

26.10 KROMMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

Denne posisjonen omfatter kromjernstein (kromitt), dvs. kromjernoksid.

26.11 WOLFRAMMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmene som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Ferberitt, jernwolframat.
- b. Hubneritt, manganwolframat.
- c. Scheelitt, kalsiumwolframat.
- d. Wolframitt, jern-manganwolframat.

26.12 URAN- OG TORIUMMALM, OGSÅ KONSENTRERTE.

De viktigste uranmalmen som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Autunitt, vannholdig kalsiumuranfosfat.
- b. Branneritt, urantitanat.
- c. Karnotitt, vannholdig kaliumuranvanadat.
- d. Coffinitt, uransilikat.
- e. Daviditt, jernurantitanat.
- f. Parsonsitt, vannholdig blyuranfosfat.
- g. Bekblende og uraninitt, saltartede uranoksider.
- h. Torbernitt (eller chalkolitt), vannholdig kopperuranfosfat.
- ij. Tyuyamunit, vannholdig kalsiumuranvanadat.
- k. Uranofan, kalsiumuransilikat.
- l. Urantorianitt, toriumuranoksid.

De viktigste toriummalmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Monazitt, fosfat av torium og sjeldne jordarter.
- b. Toritt, vannholdig toriumsilikat.

Posisjonen **omfatter ikke** de produkter som i handelen er kjent som "konsentrert uran", og som er fremstilt ved prosesser som ikke er vanlige i den metallurgiske industrien (**posisjon 28.44**).

26.13 MOLYBDENMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste molybdenmalmer som vanligvis hører under denne posisjonen, er:

- a. Molybdenglans (molybdenitt), molybdensulfid.
- b. Wulfenitt (gulblyerts), blymolybdat.

Posisjonen omfatter også røstet, konsentrert molybdenglans ("teknisk molybdenoksid" som er fremstilt ved bare å røste konsentrert molybdenglans).

Posisjonen **omfatter ikke** molybdenglans tilberedt for bruk som smøremiddel (**posisjon 25.30**).

26.14 TITANMALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Titanjernstein (ilmenitt), jerntitanat.
- b. Rutil, anatas og brookitt, titanoksider.

Posisjonen **omfatter ikke** finmalt titanmalm til bruk som pigmenter (**kapittel 32**).

26.15 NIOB-, TANTAL-, VANADIUM- ELLER ZIRKONIUMMALM, OGSÅ KONSENTRERTE.

De viktigste zirkoniummalmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Baddeleyitt, zirkonoksid.
- b. Zirkon og zirkonsand, zirkonsilikater. (Zirkon som foreligger i form av edle steiner, føres under **posisjon 71.03.**)

De viktigste tantal- og niobmalmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er tantalitt og niobitt (kolumbitt) (dvs. tantalat-niobat av jern og mangan).

De viktigste vanadiummalmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Descloisitt, basisk vanadat av bly og sink.
- b. Patronitt, vanadiumsulfid.
- c. Roscoelitt (vanadiumglimmer), sammensatt vanadiumsilikat av aluminium og magnesium.
- d. Vanadinitt, vanadat og klorid av bly.

Smeltede vanadiumoksider fremstilt ved andre behandlinger enn brenning eller røsting, og som endrer den kjemiske sammensetning eller krystallografiske struktur i grunnmalmen, er **unntatt** (i alminnelighet **kapittel 28**).

Posisjonen **omfatter heller ikke** mikronisert zirkonsand til bruk som opakiseringsmiddel i emalje-fremstilling (**posisjon 25.30**).

26.16 MALM FOR UTVINNING AV EDLE METALLER, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmer som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

- a. Sølvglans (argentitt), sølvsulfid.
- b. Calaveritt, gull- og sølvtellurid.
- c. Hornsølv (cerargyritt), sølvklorid og sølvjodid.
- d. Polybasitt, sølv-antimonsulfid.
- e. Proustitt, sølv-arsensulfid.
- f. Pyrargyritt, sølv-antimonsulfid.
- g. Stefanitt, sølv-antimonsulfid.
- h. Gull- og platinaholdig sand. Platinaholdig sand inneholder ofte andre metaller av platinagruppen (dvs. iridium, osmium, palladium, rhodium og ruthenium).

26.17 ANNEN MALM, OGSÅ KONSENTRERT.

De viktigste malmene som vanligvis klassifiseres under denne posisjonen, er:

1. Antimonmalmer:

- a. Cervantitt, antimonoksid.
- b. Kermesitt, antimonoksysulfid.
- c. Senarmontitt, antimonoksid.
- d. Antimonglans (stibnitt), antimonsulfid.
- e. Valentinit eller hvit antimon, antimonoksid.

2. Berylliummalmer:

- a. Beryll, dobbeltsilikat av beryllium og aluminium. (Beryll eller smaragd som foreligger i form av edle steiner, føres under **posisjon 71.03**.)
- b. Bertranditt.

3. Vismutmalmer:

- a. Vismutglans (bismutin), vismutoksid.
- b. Bismutitt, vannholdig vismutkarbonat.
- c. Vismutoker (eller bismitt), vannholdig vismutoksid.

4. Germaniummalmer:

Germanitt, kopper-jern-germaniumsulfid.

Posisjonen **omfatter ikke** de produkter som i handelen er kjent som ”konsentrert germanium”, og som er fremstilt ved prosesser som ikke er vanlige i den metallurgiske industrien (i alminnelighet **posisjon 28.25**).

5. Kvikksølvmalmer:

Sinober, kvikksølvoksid.

Indium, gallium, rhenium, hafnium, tallium og kadmium utvinnes ikke direkte av spesielle malmer, men fås som biprodukter ved utvinning av andre metaller (for eksempel sink, bly, kopper, aluminium, zirkonium og molybden).

26.18 GRANULERT SLAGG (SLAGGSAND) FRA FREMSTILLINGEN AV JERN ELLER STÅL.

Denne posisjonen omfatter granulert slagg (slaggsand) fremstilt for eksempel ved å helle flytende slagg direkte fra masovnen ut i vann.

Posisjonen **omfatter derimot ikke** slagggull fremstilt ved å blåse damp eller komprimert luft gjennom smeltet slagg, og skumslag fremstilt ved å tilsette små mengder vann til smeltet slagg (**posisjon 68.06**). Posisjonen **omfatter heller ikke** slaggsement (**posisjon 25.23**).

26.19 SLAGG (UNNTATT GRANULERT SLAGG), GLØDESKALL OG ANNET AVFALL FRA FREMSTILLINGEN AV JERN ELLER STÅL.

Slagg som hører under denne posisjonen er silikater av aluminium, kalsium eller jern, fremstilt ved smelting av jernmalm (masovnslag), raffinering av råjern eller ved fremstilling av stål (konverterslagg). Posisjonen omfatter forannevnte slagg også om det inneholder så mye jern at det muliggjør gjenvinning av metallet. Posisjonen **omfatter ikke** fosfatslagg (basisk slagg eller thomasfosfat) som er et viktig gjødningsmiddel og klassifiseres under **kapittel 31**.

Slagg brukes ved fremstilling av sement, som ballast og ved bygging av veier. Knust og grovsortert slagg (makadam) hører under **posisjon 25.17**. Posisjonen **omfatter heller ikke** granulert slagg (slaggsand) som hører under **posisjon 26.18**.

Glødeskall (hammerskall) er flak og korn av jernoksid som fremkommer ved smiing, varmvalsing etc. av jern eller stål.

Posisjonen omfatter også støv fra masovner og annet avfall fra fremstillingen av jern og stål, men **ikke** skrapmetall som er fremkommet ved skjæring, forming eller annen bearbeiding av jern eller stål, og som hører under **posisjon 72.04**.

26.20 SLAGG, ASKE OG RESTSTOFFER (UNNTATT DE FRA FREMSTILLINGEN AV JERN ELLER STÅL) SOM INNEHOLDER METALLER, ARSENIKK ELLER DERES FORBINDELSER.

Denne posisjonen omfatter slagg, aske og reststoffer (**unntatt** de som hører under **posisjon 26.18, 26.19** eller **71.12**) som inneholder metaller, arsenikk (også inneholdende metaller), eller deres forbindelser, og som er av det slag som brukes i industrien enten for utvinning av arsenikk eller metaller eller til fremstilling av deres kjemiske forbindelser. De fremkommer ved behandling av malmer eller metallurgiske mellomprodukter (for eksempel matte), eller fra elektrolytiske, kjemiske eller andre prosesser som ikke omfatter mekanisk bearbeiding av metall. Avfall fra mekanisk bearbeiding av metall, eller skrap som består av utslitte eller ødelagte metallvarer, er **unntatt (avsnitt XIV eller XV)**. På den annen side hører glødeskall, som vesentlig består av oksider, også under denne posisjonen, selv om det fremkommer fra en mekanisk bearbeiding av metaller (unntatt jern og stål).

Posisjonen omfatter:

1. Matte (**unntatt** kopper-, nikkel- og koboltmatte (**avsnitt XV**)) og slagg, for eksempel det som inneholder større mengder kopper, sink, tinn, bly etc.
2. Hardsink, et restprodukt fra varmgalvanisering.
3. Elektrolyseslam fra elektrolytisk raffinering av metall eller fra elektrolytisk galvanisering.
4. Akkumulatorslam.
5. Reststoffer fra elektrolytisk raffinering av metall, tørket eller konsentrert i blokker.
6. Reststoffer fra fremstilling av koppersulfat.
7. Urene koboltoksider fra bearbeidingen av sølvholdig malm.
8. Brukte katalysatorer som bare er anvendelige for utvinning av metall eller til fremstilling av kjemikalier, og som ikke er utslitte eller ødelagte varer av edelt metall.
9. Karnalitt-avlut (restlut), som hovedsakelig brukes til utvinning av magnesiumklorid.
10. Blyholdig bensinslam og blyholdig slam fra sammensatte preparater til motvirkning av banking, fra lagertanker for blyholdige oljeprodukter og blyholdige preparater til motvirkning av banking, hovedsakelig bestående av bly, blyforbindelser (herunder tetraetyl-bly og tetrametyl-bly) og jernoksid (på grunn av rust i lagringstankene). Hovedsakelig brukes slikt slam for gjenvinning av bly eller blyforbindelser og inneholder praktisk talt ingen jordoljer.
11. Flygeaske fra smelting av sink, bly eller kobber. Hovedsakelig finnes arsenikk i flygeaske fra smelting av kobber og bly, og thallium finnes i flygeaske fra smelting av bly og sink,
12. Slagg, aske og reststoffer fra smelting av sink, bly og kobber, og som er rik på kvikksølv, vanligvis i form av oksid, sulfid eller som et amalgam med andre metaller.
13. Slagg, aske og reststoffer inneholdende antimon, beryllium, kadmium, krom eller blandinger derav. De foreligger hovedsakelig i form av avfall fra en behandling (for eksempel varmebehandling) av varer inneholdende disse metaller.
14. Slagg, aske og reststoffer fra avfall fremkommet ved produksjon, behandling og bruk av trykkfarger, blekk, tusj, farger, pigmenter, malinger og lakker, av de slag som er anvendelige for gjenvinning av metaller eller metallforbindelser.

Posisjonen omfatter ikke:

- a. Aske og reststoffer fra forbrenning av kommunalt avfall (**posisjon 26.21**).
- b. Slam fra oljelagringstanker, som hovedsakelig består av oljer utvunnet av jordolje eller rå oljer fra bituminøse oljer (**posisjon 27.10**).
- c. Kjemisk definerte forbindelser som hører under **kapittel 28**.
- d. Skrap og annet avfall av edelt metall eller av metall plettert med edelt metall (herunder for eksempel brukte eller ødelagte katalysatorer i form av nett av platinalegering) og annet skrap og avfall som inneholder edelt metall eller edle metallforbindelser, av det slag som hovedsakelig brukes til gjenvinning av metaller (**posisjon 71.12**).
- e. Skrap fremkommet ved mekanisk bearbeiding av de metaller som hører under **avsnitt XV**.
- f. Sinkstøv (**posisjon 79.03**).

26.21 ANNET SLAGG OG ANNEN ASKE, HERUNDER TANGASKE (KELP); ASKE OG RESTSTOFFER FRA FORBRENNING AV KOMMUNALT AVFALL.

Denne posisjonen omfatter slagg og aske som **ikke hører** under **posisjon 26.18, 26.19** eller **26.20**, og som kommer fra bearbeiding av malmer eller fra metallurgiske prosesser, samt slagg og aske fra andre materialer eller prosesser. Selv om mange av disse produkter blir brukt som gjødsel, klassifiseres de under denne posisjonen og ikke under kapittel 31 (**unntatt** når det gjelder basisk slagg).

Posisjonen omfatter blant annet:

1. Aske og slagg av mineralsk opprinnelse, fremstilt hovedsakelig fra brenning av steinkull, brunkull, torv eller olje i kraftverk. Det blir hovedsakelig brukt som råmateriale ved sementproduksjon, som tillegg til sement i betong, som tilbakefyllingsmateriale i gruver, som mineralsk fyllmasse i plast og maling, som et lettvekts tilsetningsstoff ved tilvirkning av murstein, og i konstruksjoner som demninger, voller, påkjøringsramper til veier og i brofester. Det omfatter:
 - a. flyveaske – finkornete partikler som stiger vørs i forbrenningsavtrekksgassene (røykgassene) og som fjernes fra gasstrømmen med posefiltre eller elektrostatiske filtre;
 - b. bunnaske – en mer grov aske som fjernes ved bunnfelling fra røykgassen straks den har forlatt forbrenningsovnen;
 - c. kjeleslagg – grove rester som er fjernet fra bunnen av forbrenningsovnen;
 - d. «FBC»-aske (fluidised bed combustor ash), - uorganiske rester fra forbrenning av kull eller olje i et flytende lag av kalkstein eller av dolomitt.
2. Tangaske og annen aske av vegetabilsk opprinnelse. Tangaske som hører under denne posisjonen, fremstilles ved brenning av visse typer tang og tare. I rå tilstand er asken et tungt, grovt og nesten svart stoff, men etter raffinering blir det et matt, hvitt pulver. Det blir hovedsakelig brukt til utvinning av jod eller i glassindustrien.

Denne gruppen omfatter også aske av risagner, som hovedsakelig består av kiselsyre og brukes mest til fremstilling av lydisolerende blokker og andre lydisolerende produkter.

3. Beinaske som fremstilles ved forbrenning av bein i friluft. Foruten at den brukes til jordforbedring, brukes den også til føring av kokiller ved smelting av koppar. Posisjonen **omfatter ikke** animalsk kull fremstilt ved kalsinering av bein i lukket kar (**posisjon 38.02**).
4. Rå kaliumsalter som fremstilles i sukkerindustrien av reststoffer fra roemelasse ved forbrenning, vasking, etc.
5. Aske og reststoffer fra forbrenning av kommunalt avfall (se note 4 til kapittel 38). Slik aske og reststoffer er ofte en blanding av kullslag og visse giftige metaller (for eksempel bly) og brukes hovedsakelig ved bygging av midlertidige veier på fyllplasser etc. som erstatning for fyllstoff. Metallinnholdet i denne type aske og reststoffer gjør det ulønnsomt å gjenvinne metallene eller metallforbindelsene.

Posisjonen **omfatter ikke** særskilt kjemisk definert silisiumdioksid som er fremstilt som et biprodukt fra silisium-, ferrosilisium- og zirkoniumproduksjon, vanligvis brukt som et pozzolanisk tilsetningsstoff i betong, fibersement eller ildfast støpegods, og som tilsetningsstoff i polymerer (**posisjon 28.11**).